

Előszó

„A jövőnkbe kell befektetni,
és a legjobb befektetés,
amit egy ország elérhet,
az a fiatalság nevelése.”
(Oláh György)

A fenti idézet vezette az oktatásirányítókat, szakembereket, pszichológusokat, pedagógusokat, amikor 2000-ben kidolgozásra és bevezetésre került az Arany János Tehetséggondozó Program. Ebbe a programba vártuk/várjuk a tehetségeket, a tehetséges tanulókat, a kiemelkedő tehetségeket, a rendkívüli képességekkel rendelkezőket, a rátermetteket, az érdeklődőket, a motiváltakat. A felsorolt kifejezések egyikét a másik szinonimájaként használjuk, vagy rokon jelentéssel bírónak tartjuk azzal, hogy tudjuk, a fiatalok fejlődése szoros összefüggésben van a társadalmi környezettel, az iskola által kínált tevékenységrendszerrel, a kortársak fejlettségével, értékrendjével, tevékenységeivel, a szülői ház által nyújtott lehetőségekkel, az onnan kapott segítséggel, a szülői ház értékeivel.

A program összeállításánál megfogalmazódott a cél, „megtalálni és fejleszteni”, és ezek a tehetségfejlesztésünk pedagógiájában elválaszthatatlanok napjainkban is.

Vártuk és kerestük az érdeklődő fiatalokat, a kíváncsiakat, akik vágytak a tanulásra.

A sok-sok energiával rendelkezők az intézmények (iskola és kollégium) által kínált tevékenységrendszerben összpontosítottak egy-egy területre, vagy egyidejűleg foglalkoztak több dologgal. Közösen és egyedül kialakult a tanulóknál a tökéletesség elérésére való hajlam, az az igény, hogy a világot és benne magukat is megismerjék, érdeklődésüket kielégítsék, a helyüket az életben ha „botorkálva” is, de megtalálják.

Mindehhez a bemutatkozó fiatalok „közös élete” Zánkán kezdődött, folytatódott a kirándulásokkal, a sportos találkozókkal. A szórakozásnak tűnő foglalkozások fontos tartalmait, fejlesztő hatásait követték a versenyek, mint árhullámok, és megmutathatták a fiatalok a művészi vénáikat is. Bemutatkoztak a tanulók prózáíróként, versíróként, vers- és mesemondóként, kiváló énekesként, tánc- és színjátészó együttes tagjaként. A sok kirándulás, színház- és múzeumlátogatás, a nyári táborok, az Arany János Tehetséggondozó Program érdekes programjain túl más iskolai és iskolán kívüli program, sok személyes találkozó fiatalokkal és felnőttekkel, a megszerzett ECDL-bizonyítvány, a jogosítvány, a nyelvvizsgák, az elsajátított ismeretek a tanulókat elindítoták a pályaválasztás, az egyéni karrier felé.

Az első jó döntés a fiatalok életében az volt, amikor az Arany János Tehetséggondozó Programba jelentkeztek, az öt év nyújtotta lehetőség, a sok-sok ismeret a második döntéshez segített vagy segít, hogy milyen pályát válasszanak, hogy dédelgetett álmaik valóra váljanak, felvértezett munícióval, „rendkívüli képességgel”, „tehetséggel”, a lehetőségeket kihasználva, kemény munkával boldog emberként éljenek.

A teljesség igénye nélkül kiválasztott és bemutatott kiváló fiatalok példaként állhatnak az „aranyos” diákok és kortársaik előtt.

2013. szeptember

Dr. Polonkai Mária
c. egyetemi docens
az Arany János Programok
szakmai vezetője